

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 21 - duben 2003

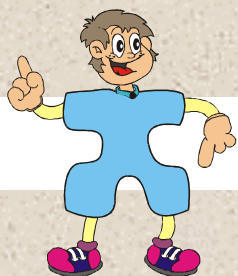
PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Kresba Jiřího Dvořáka ze 6.D
do soutěže Nakreslete své učitele

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Nečekané útoky na členku redakční rady Mirku Tichou z 9.C pokračují. Po několika naštěstí nezdařených pokusech o atentát na WC, o kterých jsme informovali minule, se tentokrát předmětem zájmu jejího spolužáka Pepy Vyoralu staly Mirčiny dlouhé vlasy. Na tom by celkem nebylo nic divného, protože její dlouhé copy opravdu stojí za obdiv – Pepa je ovšem obdivoval s nůžkami v ruce. Nakonec neodolal pokušení a ve chvíli, kdy byla Mirka zabraná do hovoru se spolužačkami, jí vlasy na levé straně umělecky zkrátil. Určitě má kadeřnické nadání, protože Mirka si v té chvíli ničeho nevšimla, na změnu účesu ji upozornily spolužačky. Že by byl Pepa spojencem zmíněných atentátníků?
- Možná jste si všimli, jak úchvatná výzdoba se objevila na stěnách dívčího WC v prvním poschodí. Vzhledem k tomu, v jaké výšce nad zemí se nápisy objevily, bylo celkem překvapující, že autorkami byly žákyně 5.A Veronika Musilová a Nikola Macháčková. K vytvoření svého díla musely prokázat nejenom výtvarný talent, ale také téměř horolezecké schopnosti. Je ale pravda, že jejich rodiče, kteří byli pozváni do školy, aby výtvarný talent svých dětí náležitě ocenili, se na počmárané stěny moc nadšeně netvářili. Obě děvčata teď čeká kázeňský trest a jejich rodiče nové vymalování zmíněné místnosti. Je docela možné, že „odměna“ nemine i další umělkyně, které jsou ještě v podezření.
- Podobným místem, kde se v posledních týdnech začínají objevovat, nápisy, obrázky a různé vzkazy, je šatna žáků. Zde ale pachatele čeká podstatně větší finanční odměna – bude totiž muset vymalování obou místností šatny zaplatit hned dvakrát. Poprvé se šatna malovala o jarních prázdninách, ale čisté stěny vydržely jen několik dnů. Nyní se bude tedy malovat podruhé, částky za obě malování zaplatí tvůrce nežádoucí výzdoby. Jako prémii získá kázeňský trest za úmyslné poškozování školního majetku.

PÁR SLOV ÚVODEM

Taky se vám zdá, že je na jaře všechno nějak hezčí? Asi to bude tím, že už jsme se všichni těšili na teplo a na barvy, které pro nás příroda s příchodem jara vždycky vytáhne ze svého šuplíku.

Musíme se přiznat, že jsme se dost těšili také na vaše výtvary do soutěže **NAKRESLETE SVÉ UČITELE**. Sešlo se ale pouze pět obrázků, z toho dva anonymní. Redakce nakonec rozhodla na základě losování, že se vítězkou stává **Iva Mašterová** z 8.C.

Doufáme, že vás tedy jarní a současně letos předposlední číslo našeho časopisu pobaví. Chtěli bychom vám rovněž připomenout, abyste se nezapomněli s Puclíkem podělit o své zážitky ze školních výletů, které už zanedlouho vypuknou. Všechny rádi otiskneme.

Redakce

- Při suplované hodině občanské výchovy v 8.C dostal Jindra Fousek geniální nápad – začal kolem sebe házet kousky plastelíny. Jedním z nich trefil i Andreu Fuksovou, která však z jeho plastelínové přízně příliš odvázaná nebyla a celkem slušně ho napomenula. Když ji však Jindra trefil podruhé, Andrea už neměla nejmenší chuť mu něco vysvětlovat a rovnou ho veřejně zlískala. Paní učitelka Kropáčková, která ve třídě suplovala, zachovala ledový klid, nechala Andreu, aby Jindrovi ručně vysvětlila svůj názor na věc, a když Andrea svoji výchovnou lekci dokončila, paní učitelka se slušně optala, cože to tam vlastně ti dva tropí.
- Perličky z lyžařského výcviku 7. ročníku:
 - § Nejvícekrát sebou praštila Romana Bulantová ze 7.B – během kurzu zažila celkem 79 pádů. Její osobní rekord během jediného dne je 50 havárií.
 - § Největší úbytek členů zaznamenalo během lyžařského kurzu družstvo paní učitelky Knapčokové. Na začátku v něm bylo 13 lyžařů, konce se dožilo jen 7 nejdolnějších jedinců.
 - § Pan učitel Smékal oslnil během výcviku nejen svými lyžařskými schopnostmi, ale též krásně zelenou kombinézou. Díky ní mu všichni účastníci lyžařského výcviku začali říkat Teletubbies.

CO NÁS ČEKÁ

UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **1. května 2003** Svátek práce
- **2. května 2003** Varietní show Carneval (pro 1.-5. ročník)
- **8. května 2003** Den osvobození od fašismu – státní svátek
- **15. května 2003** Máchův máj – výchovný hudebně dramatický pořad Karlínského hudebního divadla (pro 8.-9. ročník)

CHŘIPKOVÉ PRÁZDNINY

Máme za sebou chřipkové prázdniny, které byly vyhlášeny po několika letech z důvodu chřipkové epidemie. V naší škole bylo chřipkou nakaženo před vyhlášením prázdnin asi 47 % žáků. Poslední zjištěný údaj říkal, že je nemocných 323 dětí, a tak Okresní hygienické stanici ve Žďáře nad Sázavou nezbylo nic jiného, než naši školu zavřít na jeden týden a vyhlásit na dobu od 10. do 14. března 2003 chřipkové prázdniny. Žáci, kteří byli ve škole a zdraví, měli z prázdnin velkou radost, i když množství z nich následně onemocnělo v jejich průběhu. Naopak ti, kteří doma leželi v horečkách, se z prázdnin moc neradovali. Mimořádné prázdniny ale určitě pomohly, po jejich skončení se stav nemocných ve třídách vrátil opět k normálu.

Co je to vlastně chřipka?

- vysoce nakažlivé onemocnění, vyskytuje se v epidemiích na podzim a na jaře
- zdroj infekce - člověk infikovaný virem chřipky
- cesta přenosu - kapénková infekce
- inkubační doba je 18 hodin až 3 dny

Co je pro chřipku typické?

- prudký začátek z plného zdraví
- schvácenost, vysoká horečka se zimnicí, bolestí svalů, kloubů a hlavy, rýma, kašel
- u dětí nechutenství, zvracení a průjem

Jak dlouho chřipka trvá?

- při nekomplikovaném průběhu 8-12 dní
- při komplikovaném průběhu může trvat až 4 týdny

Co může chřipku komplikovat?

- zánět vedlejších nosních dutin, zánět průdušek, zápal plic
- u dětí je častý zánět středního ucha

Jak se projeví komplikace chřipky?

- vysoké horečky trvají déle než 3 dny
- příznaky onemocnění neustupují, zhoršují se, přidávají se nové (vlhký kašel, kašel v zádech, bolesti na hrudi, bolestivý tlak v dutinách...)

Iveta Jurovatá, 7.C

MODRÝ DEN ANEB ŠMOULAND NA 1.ZŠ

SVĚTOVÝ DEN VODY NA NAŠÍ ŠKOLE

Kdybyste jako náhodní hosté navštívili v pátek 21. března 2003 naši školu, asi byste těžko dokázali skrýt své překvapení a možná byste si ani nebyli jisti, jestli jste tu správně. Nejdříve byste nabyli dojmu, že všichni přítomní učitelé i zaměstnanci školy milují modrou barvu a mají zálibu v modrém oblečení. Poté byste se potýkali s představou, že kolem vás právě prošli čtyři opravdoví vodníci, a pak už byste nevěřili vlastním očím při nahlédnutí do jakékoliv třídy. Samé modré děti! Tedy ne doslova, ale na první pohled určitě. Modrá trička, mikiny, kalhoty, ponožky, bačkory, šály, čepice i rukavice, modré doplňky a někteří odvážlivci i modré vlasy. A proč to vše?

Protože „modrá je dobrá“? Modrá barva je především symbolem vody a 22. březen byl vyhlášen Světovým dnem vody. Celá škola tak tímto osobitým způsobem vyjádřila, že jí naše životní prostředí není lhostejné.

V pátek 21. března 2003 jste také mohli potkali na ulicích města děti z naší školy, které rozdávaly papírové kapky - symboly vody. Snažily se připomenout novoměstským občanům, že 22. březen je Světovým dnem vody a každý člověk by si měl najít chvíli času a zpytovat své svědomí, jestli se vždy k přírodě a vodě zvlášť chová tak, jak je to nejlepší ne pro něho samého, ale nejlepší pro přírodu.

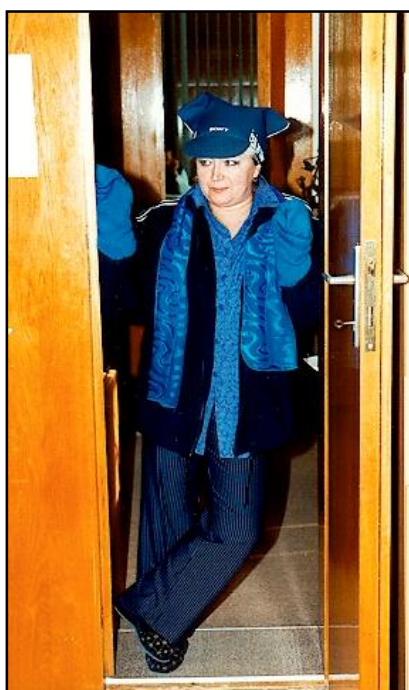
Této akci předcházelo povídání a učení se o vodě coby součásti našeho životního prostředí. Žáci se dozvídali o koloběhu vody v přírodě, o vodních tocích našeho regionu i celé České republiky a celého světa, o její nezbytnosti pro život na naší planetě. Navštívili také místní čistírku odpadních vod, kde byli podrobně seznámeni s principy čištění vody. Učili se o možnostech šetření s vodou, nahrávali různé zvuky vody, řešili praktické i teoretické úlohy, vytvářeli výkresy, seminární a slohové práce s náměty o vodě.

Myslím si, že se celý projekt podařil. Na jedné straně se setkal s nadšeným ohlasem našich žáků a na straně druhé umožnil získat nové informace o vodě jako součásti našeho životního prostředí.

Tímto bych chtěla poděkovat všem žákům, kteří se do akce zapojili, a všem učitelům, kteří se k projektu postavili s odhodláním a svědomitě a bez nichž by se celá akce nemohla uskutečnit.

Mgr. Martina Janíčková

Na několika následujících fotografiích připomínáme atmosféru celého Modrého dne, do kterého se vedle žáků s neskryvaným nadšením zapojili i všichni učitelé. Pan učitel Hnízdil měl dokonce i modrou svačinu.

KONEČNĚ VOLNÝ!

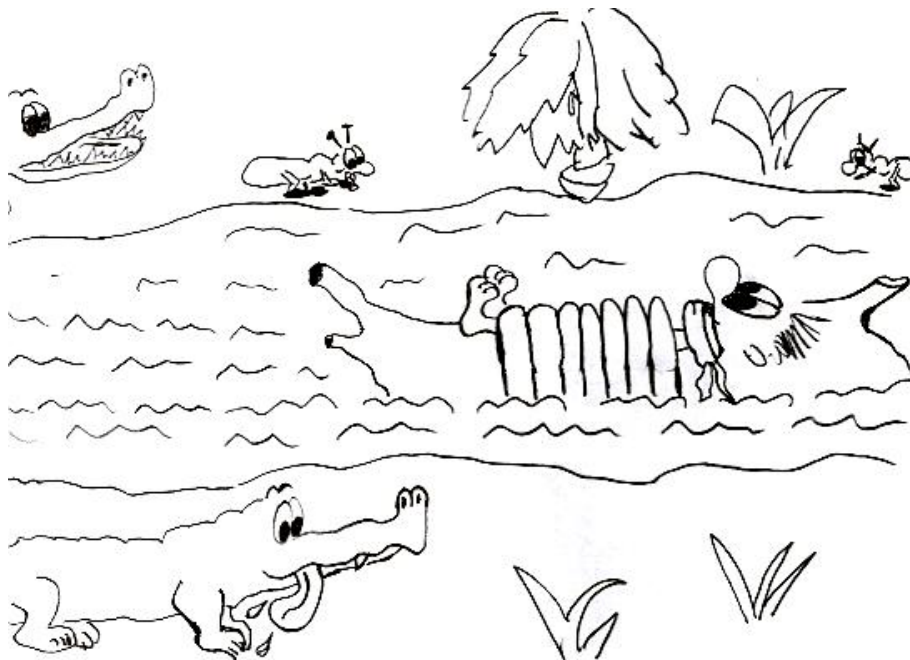
5. část

DALŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ CESTOVATELE A PUCLÍKOVA DOPISOVATELE LUMÍRA BOROVÍČKY

V minulé reportáži jsme opouštěli pana Borovičku uvázaného u kůlu. Pomazaný medem čekal na pralesní hmyz a jinou havěť. Byl totiž obětován pralesnímu mravenčímu božstvu. Měl (již poněkoli-
likáté) obrovské štěstí. Zrovna nastala doba dešťů a nedaleký potok se rozvodnil do velikosti obrovské řeky. Borovička se málem v rozbouřené vodě utopil, ale řeka naštěstí dříve vymlela nedbale zasazený kůl ze země a nesla ho s sebou.

Borovička byl zoufalý – uvázaný ke kůlu na rozbouřené řece, ze břehu mlsně pokukují krokodýli a blíží se vodopády. Naštěstí voda rozmáčela provazy z lián, ty se uvolnily a náš milý cestovatel byl volný.

Když se vyškrábal na břeh (naštěstí bez krokodýlů), nevěděl, kudy se má dát. Neměl s sebou žádné oblečení, jen to, co voda přinesla z tábora domorodců. Zachránil však nějaké přístroje a zbraň, ale oblečení žádné. Musel se opět odít do palmových listů a kůže zastřelené antilopy. Vypadal jako pravěký lovec s fotoaparátem a puškou.

Byl v hlubokých bažinách Zambie. Cestu mu ztěžovali komáři, kteří v této oblasti dosahují obřích rozměrů, a další havěť. V těchto bažinách se mu podařil další fantastický objev v oblasti zoologie. Tedy spíše kryptozoologie, což je věda o tajemných zvířatech. Viděl a vyfotografoval zvíře jménem čipekve, kterému domorodci říkají „vodní lev“. Je to obrovský a nelítostný dravec, který se podobá dávno vyhynulému dravému dinosaurovi jménem *Baryonyx walkeri*. Je to dravec o délce 9 metrů a honosí se drápy na předních nohách o velikosti až 30 cm. Jeho fotografii opět exkluzivně jako jediný časopis na světě otiskujeme.

Baryonyx walkeri

Domorodé kmeny tomuto dravci čas od času obětují nějakého zajatce nebo nemocného či nějaké dítě. Netvor loví především velké ryby a hrochy, kterých je v oblasti dostatek. Je to rovněž vynikající plavec, a tak když chtějí domorodci přejet přes jezero, vhodí nejprve do vody kozu nebo nějaké jiné zvíře a ze všech sil pádlují na druhý břeh. Zprávy o výskytu tohoto netvora pronikají i ze sousední Angoly a dalších afrických států. Pokud by vás zajímaly další informace, přečtěte si knihu Jaroslava Mareše Svět tajemných zvířat.

Pan Borovička se opět dal na cestu. Snaží se dostat z bažin na pevnější půdu, aby mohl pokračovat ve své expedici a informovat nás o svých dalších dobrodružstvích.

Čipekve

Text a kresby Mgr. Petr Smékal

S DIVADLEM DO MINULOSTI

Ve středu 26. února 2003 se v tělocvičně naší školy uskutečnila dvě vystoupení Divadelní a kaskadérské společnosti **Štvanci**. Žáci 4.-6. ročníku zhlédli představení **Karel IV. a Jan Žižka z Trocnova**, žáci 7.-9. ročníku představení s názvem **Albrecht z Valdštejna a Marie Terezie**.

První představení začínalo povídáním o Karlu IV. a jeho době. Královský herold vybral z našich řad krále a královnu, kteří dostali i potřebné rekvizity (koruny a královská roucha). Na jejich počest byl pak uspořádán rytířský turnaj, kde proti sobě stáli panoš a rytíř. Zápas byl velmi dramatický, ale po několika minutách vyhrál panoš. Za odměnu ho král pasoval na rytíře. Potom se z krále a královny stali zase žáci a my se vydali do doby husitské. Stali jsme se svědky upálení Mistra Jana Husa a bitvy u Sudoměře. Utkání husitů a křižáků skončilo slavným vítězstvím husitů. To byl také konec celého představení.

Druhé vystoupení pro starší žáky se zaměřilo na jiná období. Nejdříve jsme se seznámili s Albrechtem z Valdštejna a jeho dobou. Dostali jsme se i na bojiště, kde významnou roli hrál jeden žák, který se naučil rozdávat rozkazy prostřednictvím praporu. Dalším zastavením při putování v čase byla doba Marie Terezie. Seznámili jsme se se zvyky a dvorní etiketou. Viděli jsme souboj o krásnou dívku, kterou se stala jedna žákyně. Na konci pořadu sháněli vojáky do nových bitev, ale naši žáci při výcviku příliš neobstáli.

David Mach, 6.C

NÁVŠTĚVA TEREZÍNA

EXKURZE 9. ROČNÍKU

Vstup do Malé pevnosti

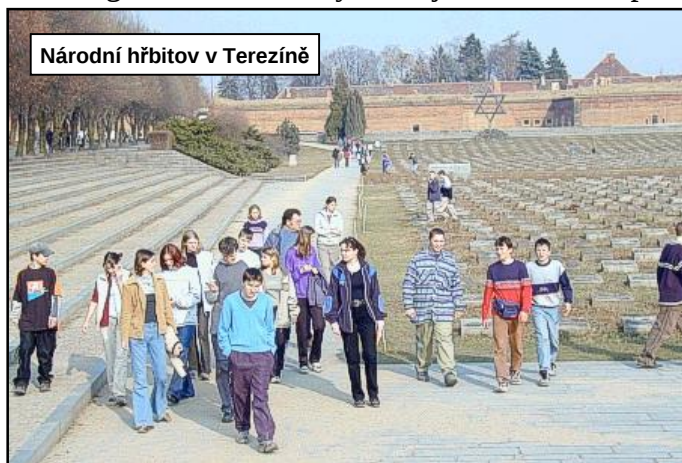
Dne 19. března jsme se třída 9.C plus nějaký zbytek z třídy 9.B vypravili na exkurzi do Terezína. Velmi brzký ranní sraz začal za sborového i sólového zívání a následného shromáždění do autobusu. Atmosféra v pojízdném kvádru byla převážně lhostejná k situaci, že jedeme do údajně nepříjemného prostředí z dob 2. světové války. A v silničních zácpách v okolí Prahy nastalo i dětinské, ale radostný chechot vzbuzující mávání vedlejšími vozidly.

Zastavili jsme v Terezíně, jinak zvaném Hlavní pevnost, přímo u Muzea ghetta, ve kterém nám po vstupu byla ihned poskytnuta přednáška, malinký rozhovor s přednášející a video, jenž ve zkratce popisovalo

tehdejší situaci i odvozy Židů do vyhlazovacích táborů. Nic příjemného, ale naši počáteční náladu nám to převážně nepokazilo. Poté jsme dostali mně velmi sympatického průvodce, co s námi i se svým povídáním prošel Muzeum ghetta, bývalé Magdeburské kasárny, kde jsme shlédli repliku vězeňské ubikace z tehdejší doby a možnosti hudby, výtvarného umění, literární tvorby a divadla v terezínském ghettu.

Chvilka na prohlídku města, návštěvu jediné cukrárny či jediné obchodu s potravinami jakžtakž stačila a už jsme si to drnčili k Malé pevnosti. Tamější hřbitov i přes vysoký počet mrtvých nepůsobil nijak srdceryvně, ale díky své uhlazenosti spíše okrasně, pokud jste o něm nijak hlouběji nepřemýšleli. Samotnou pevnost zhyzdily i následky povodně, ale samo o sobě bylo prostředí nesympatické, s výkladem průvodkyně se

vám pak místa postupně začala být jen malinko i hnusit. Přesto většina neztrácela vtipné, tiché komentáře k některým místům a nahlas pronášela zjištěné poznatky. Jeden nepatrný poznatek zjistil i Karel Prokop a to takový, že v jedné samotce bez okna, jakožto jedinému zdroji světla, je větší tma než v té předešlé též bez okna - zdá se mi to logické. Stejně mi ale bylo lépe v místech, kam obklíčení zdí pevnosti nezasahovalo.

Národní hřbitov v Terezíně

Kostelík na Řípu

Pak na nás čekal už jen Říp, při jehož výstupu jsme funěli jako stádo rozzuřených volů, a cesta domů. Při zpáteční cestě, kdy si spousta holek potřebovala odskočit a na benzínce byl jen jeden záchod pro něžné pohlaví, jsme nedbaly visící kamery a pár z nás děvčat si ulevilo i na záchodě pro pány. S odůvodněným úsměvem jsme všichni usedli do autobusu, zatáhli závěsy, nadále si povídali a jeli směr Nové Město na Moravě.

Text Mirka Tichá, 9.C; foto Jiří Filip, 9.A

SOUTĚŽ O STŘEDOZEMI

VÝSLEDKY SOUTĚŽE Z MINULÉHO ČÍSLA

V minulém čísle časopisu jsme vyhlásili soutěž o Středozemi. Úkolem soutěžících bylo správně odpovědět na následující otázky:

1. Kdo tvořil výpravu za pokladem, kterou vedl čaroděj Gandalf a která byla ukončena Bitvou Pěti armád? (kniha Hobit)
2. Vyjmenujte členy Společenstva Prstenu, kteří se společně vydali zničit Jeden Prsten.
3. Který člen Společenstva prstenu opustil společenstvo jako první?
4. Jak se jmenoval čaroděj, který se spolčil s Temným pánem Sauronem?
5. Komu ze Společenstva Prstenu se říkalo Chodec?
6. Jak se jmenoval lesní národ obrovských napůl lidí a napůl stromů, kteří pomohli zničit Železný val?
7. Kdo nosil Prsten předtím, než jej získal hobit Bilbo Pytlík?
8. Jak se jmenoval obrovský zlatý drak, kterého pomohl zabít hobit Bilbo Pytlík při své výpravě za pokladem?
9. Z jakého národa Středozemě byl Legolas?
10. Jak se jmenovala obrovská zvířata podobná slonům, která útočila na Bílou věž – Minas Tirith?
11. Jak se říkalo temným jezdcům, kteří znepríjemňovali život Společenstvu Prstenu?
12. Kdo zradil Společenstvo Prstenu a chtěl získat Prsten sám pro sebe?
13. Jak se jmenovala obrovská pavoučice, která napadla Froda a Sama a málem Froda zabila?

Správné řešení

1. Bilbo Pytlík, čaroděj Gandalf a trpaslíci, Thorin, Fili, Kili, Dori, Ori, Nori, Óin, Glóin, Balin, Dvalin, Bifur, Bofur a Bombur
2. Frodo Pytlík jako Ten, kdo nese Prsten; Samvěd Křepelka, Smělmír Brandorád, Peregrin Bral; Legolas; Gimli, Boromir, Aragorn a Gandalf.
3. Gandalf – v Morii s balrogem.
4. Saruman
5. Aragornovi
6. Enti
7. Glum
8. Drak Šmak, Šmak zlatý
9. Elf
10. Můmakové = olifanti
11. Nazghúlové
12. Boromir
13. Odula

Nejlépe se s položenými otázkami vy-
pořádali a cenu od redakce získávají

JAN GREGOR, 7.C

LENKA HLISNIKOVSKÁ, 9.C

I. DUBEN - APRÍL

JAK SE 7.C PODAŘILO NA APRÍLA VYŠPLOUCHNOUT S NĚKOLIKI UČITELI

Na našem kalendáři se objevilo datum 1. dubna a to je den, kdy si určitě každý z nás udělal z něko-ho srandu. Ani 7.C nezůstala pozadu a bedlivě jsme si naplánovali, jak „dostaneme“ naše učitele.

První přišla na řadu paní učitelka Gregorová. Spolužáci mě zamčeli do skříně a čekali jsme, až zazvoní. Zazvonilo a paní učitelka vešla do třídy. Já jsem vyčkala minutu a začala jsem klepat na skříň. Paní učitelka najednou prohlásila: „Otevřete jí, nebo se vám tam udusí.“ To se taky málem stalo, ale pomoc přišla naštěstí včas.

Nastala 2. hodina a my jsme chystali další plán, který se nám opravdu vydařil. Měli jsem na dějepis místo paní učitelky Hnízdilové suplujícího učitele. Naší obětí se tentokrát stala paní učitelka Dagmar Svobodová. Vešla do třídy, my jsme na ni koukali jako vyjevení a pak jsme řekli: „Ale paní učitelko, my máme matematiku.“ „Opravdu máte matematiku?“ zeptala se paní učitelka. A my jsme samozřejmě přikýkli. „Je to možné, asi jsem si vás spletla s jinou třídou,“ řekla paní učitelka a chtěla odejít. My jsme začali křičet: „Apríl, apríl, apríl!!!“ Naštěstí se paní učitelka neurazila a plány pokračovaly dál.

Jako třetí přišel na řadu pan učitel Liedermann. Domluvili jsme s paní sekretářkou, že mu zavolá z druhé místnosti od pana ředitele telefonem. Skočili jsem za panem učitelem a řekli mu, že má v kanceláři telefon. Zvedl sluchátko a z druhé strany se ozvalo: „Halóóó, tady medúúúúúúza.“ A byla z toho obrovská legrace. Pan učitel nám slíbil, že nám to taky někdy pěkně osolí.

Dále přišla na řadu naše třídní paní učitelka Jana Kučerová.

Vstoupila do třídy a uviděla mě, jak stojím na místě učitele. Legraci nezkazila, sedla si do lavice mezi žáky a společně jsem se učili. Nasadila jsem si brýle a už se zkoušelo. Je vidět, že byla opravdu pilnou žačkou. Na lísteček nám napsala: „Žákyně Janička je nejhodnější“.

Poslední obětí se stala paní učitelka Zobačová. Pár z nás čekalo před hodinou jako vždy u učebny přírodopisu. Paní učitelka přišla a zeptala se: „To vás je jen tolik?“ My jsme samozřejmě odpovíděli, že ano. Ona začala křičet: „Kdepak mám 7.C?“ A naši milí spolužáci se prozradili hlasitým smíchem. Ale za naši snahu paní učitelka v přírodopisu nezkoušela.

Zjistili jsme, že i naši učitelé mají smysl pro legraci, a to je přece hodně důležité. Jsme rádi, že humor na škole nevymřel.

Lucie Uhlířová, 7.C

TAJEMNÉ VYVOLÁVÁNÍ DUCHŮ

CHCETE SI ZAHRÁT SE ZÁHROBÍM?

Vyvolávání duchů není žádná obyčejná hra. Je to souboj s duchy zemřelých. Může se stát, že se ti vše vymkne z ruky a ty už se pak do smrti nezbavíš duchů, kteří ti budou otravovat život, v horším případě i tvoje zdraví. Proto si dobře všechno rozmysli, než si začneš pohrávat s něčím, co je zcela mimo naše chápání! Uvědom si, že existují věci, které nikdo z nás smrtelných nemůže ovlivnit! Jsou také zlí duchové, kteří odolají jakémukoliv zaříkávání! A ještě něco - pokud nebudeš skutečně věřit, nikdy se ti vyvolávání nepodaří!

Příprava místa pro spiritistickou seanci

Základem je pochopitelně uzavřená místnost, ve které bude naprosto zatemněno. Jediným světlem bude žár vycházející ze svíček. Teď se rozhodni, jak vážně hodláš vyvolávání duchů brát. Rozhodni se a zvol si svůj osud!

Co bude potřeba?

Svíčky (kolik jen chceš), stolek, popřípadě i desku s písmeny nebo třeba jen sklenici, pro případ nouze růženec, kříž z dubového dřeva ovázaný rudou nití atd.

Postup

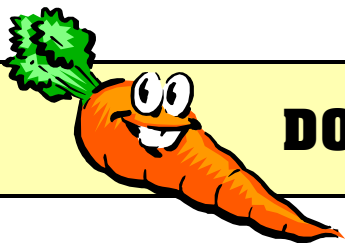
V zatemněné místnosti se sedněte dokola kolem stolku. V místnosti mohou svítit pouze svíčky. Pak zavřete na chvíli oči a jen tak relaxujte. Snažte se nemyslet na nic určitého. Připravte svou mysl na nepochopitelné zážitky. Pak se dohodněte, jaké bude vaše znamení. Může to být třeba bouchání nohy od stolku, nebo pohyb sklenicí. Pokud máte desku s písmeny, položte na ni jakýkoliv předmět. Vyvolaný duch bude předmětem hýbat a ukazovat na jednotlivá písmena. Pak ještě musíte zvolit mluvčího, který ducha vyvolá. Dopředu se také domluvte, koho budete vyvolávat (např. ducha Boženy Němcové, babičky, Elvise Presleyho atd. Každopádně by bylo dobré zvolit nekonfliktní osobu.

Pak už je všechno připraveno na dokonalou spiritistickou seanci! Položte ruce na stůl tak, aby se dotýkaly malíčky vedle sedících osob. Také se musí dotýkat oba palce. Soustřeďte své myšlenky na ducha, kterého vyvoláváte. Vyvolávání je v tomto případě jednoduché - postačí věty typu „*Duchu mé zemřelé babičky, vyvolávám tě v tuto pozdní hodinu! Zjev se nám a ozřejmi některé skutečnosti, které jsou nám utajeny!*“

Nemusí to znít přesně takto, ale jakkoliv podobně. Pak už se jen zeptejte, jestli je duch v místnosti, a pokud odpoví kladně, můžete se ho ptát, na co vás napadne. POZOR! Nikdy nezapomeňte na konci seance ducha zase odvolat. Postačí jednoduchá větička - „*Duchu, děkujeme ti za pomoc, kterou jsi nám poskytl, a teď se vrať, kam náležíš. Odvoláváme tě z našeho světa, a proto se již mezi nás smrtelné nevracej!*“

S využitím internetových zdrojů zpracovala Lucie Uhlířová, 7.C

DOPIS NEOBLÍBENÉMU JÍDLU

TAKÉ SI NĚKDY V DUCHU DOPISUJTE SE SVÝM OBĚDEM?

Ahoj ty hnusná koprová omáčko!

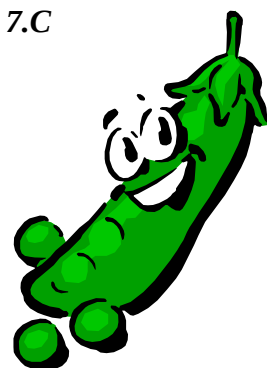
Ty vůbec nevíš, jak mi komplikuješ život. Pokaždé, když tě vidím, či jenom cítím, zvedne se mi žaludek. Nechápu, když jsem ve škole na obědě a máme tě, jak se mohu tebou ládovat. Co bych to tady rozváděla, no zkrátka dělá se mi z tebe strašně špatně. Tak tě prosím, neukazuj se mi, nebo bych byla nucena nablínkat do talíře. Zkaž se, ty fujtajble!!! Ať už tě nikdy nevidím.

Gábina Buchtová, 7.C

Ty můj hnusně zelený hrášku,

seš tak zelený, že když tě sním, tak taky zezelenám a pozvracím se. Doufám, že brzo tvůj druh zmizí z povrchu zemského. Pěkné vyhnutí!!!

Pavel Chalupa, (bojovník proti hrášku), 7.C

Milý, hnusný, nechutný, otravný, černý máčku na zvracení!

Jsi prostě nechutný. Kdybych tě snědla, tak bych rychle běžela na WC. Když tě mixuju a máme dát na dobré ovocné knedlíky, je mi blbě. Smrdíš při mixování. Na jazyku seš jako nějaký hnusný... (nevím co, nedá se to popsat). Zdar!

Eliška Staňková, 7.A

Ahoj houby!

Víte, proč vás nerada jím? Protože jste skoro gumový. Máte takovou hroznou chuť. A víte co? Nejraději bych vás všechny rozkopala a otrávila a já už nevím, co bych s váma udělala, ale jedno je jisté - nechci vás vidět ve sklenici, v polívce a už nikde jinde! Jasný?! Ahoj vy nechutné houby!

Vaše Vendula Vítková, 7.B

Nazdar špenáte!

Jak žiješ? Já hrozně, protože tě mám často k obědu. Seš nechutně zelený a k tomu vyrobený z kopřiv. Víš, jaký je na tebe pohled, když seš na talíři s masem a knedlíkami? Knedlíky vždycky zblajznu, z masa uštípnu, ale tebe vždycky nechám, protože smrdíš a chutnáš jak zkažený čaj. Mohl bys se sebou něco dělat, protože jinak se už neuvidíš na talíři.

PS: Změň barvu a chuť!

Lada Křížová, 7.A

Milá a velice nechutná kapusto!

Když tě vidím, tak se mi už od pohledu dělá špatně. Máš takovou nechutnou chuť a hlavně barvu. Ještěže nepatříš mezi moje nejoblíbenější pokrmy. Spíše naopak. Oproti grilovanému kuřeti jsi úplný blivajz. A hlavně máš takovou ne moc vábnou vůni. To je další mínus. Takže jestli chceš něco říct na svoji obranu, tak mi klidně napiš. Ale myslím si, že asi nenapíšeš, protože toho asi moc nebude. Jo a ještě něco - když tě vidím, tak hned padám do mdlob. Tak zatím ahoj, nebo radši sbohem a doufám, že se už nikdy neuvidíme.

Tvoje odpůrkyně Lucka Kostecká, 7.C

Ahoj ty odporná dršťková polévko!

Když vidím, jak v tobě plavou kousky dršťek, je mi nanic. Když jsem byla malá, tak mi tě pořád vnucovali. Vždy jsi mi zkazila celý oběd a měla jsem pocit, že ty dršťky se mi hejbají ještě v břiše. Nechápu, jak tě mohl někdo vymyslet. U nás doma tě všichni milují, ale mně se z tebe navaluje. Jsi hrozná součást mého života. Myslím si, že kdybys neměla tak děsný jméno, měla bych tě docela ráda. Měj se, ty odporný jídlo.

Tvá ponižovatelka Iveta

Hnusný kmíne!

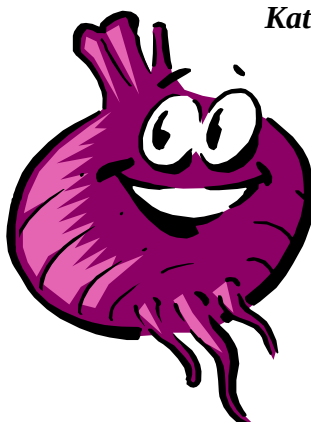
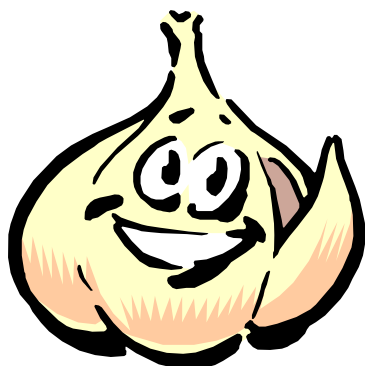
Jak jistě víš, naprosto tě nesnáším. Nemůžu tě ani vidět, cítit a nic podobného. Zvláště v polévce, v bramborách... a vůbec nejhorší je pokmínované („potvojené“) maso! Když tě rozkousnu, musím rychle běžet na... - však ty víš. No, abych to slušně shrnula, radši se mi už nikdy neukazuj! Tentokrát by to mohlo dopadnout opravdu kriticky! Jestli chceš, tak mi odepiš... - no ale pochybuju. Spíš bys mohl odepsat mé tetě, která tě naprosto zbožňuje, i když jsi tak nechutný, špičatý, hnědý a to všechno. Tak se měj OK.

Tvoje nesnášitelka Markéta Bílková, 7.C

Ahoj ty odporný knedlíku s vajíčkem!

Nesnáším tě už od malička. Vůbec se mi nelíbí tvůj vzhled a chuť. Je mi tě líto. Tomu, jak jsi hnusný. Jednou jsem tě ochutnala a hádej, co se stalo. Už bych tě nepozřela za nic na světě. To si můžeš být jistě. Tobě se asi u mě taky moc nelíbilo, tak co? Doufám, že navždy vymizíš z jídelníčku. Ahoj.

Katka Nečasová, 7.C

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK 7. ROČNÍKU

Konečně jsme se dočkali! Ve středu 19. února 2003 jsme zahájili tak dlouho očekávaný lyžařský výcvik. Všichni žáci sedmých tříd byli rozděleni do družstev podle svých schopností. Naše družstvo vedla paní učitelka Janíčková. S ostatními jezdili paní učitelky Markéta Niesnerová, Hana Knapčoková, Ivona Kovačičová a pan učitel Smékal.

Každý den jsme měli zajištěné náročné trasy a teplý čajíček, který jsme ocenili minimálně úsměvem. Opravdu nás nikdo moc nešetřil. Lyžovali jsme „pozvolným“ tempem a přitom jsme měli možnost lépe se poznat se žáky jiných sedmiček. A protože se Vysočina nejmenuje Vysočina jen pro nic za nic, někdy jsme k výstupu museli použít všechny čtyři končetiny. Každý náš výstup byl však odměněn sjezdem. Lyžařský výcvik byl propojen tunou smíchu a legrace. I ten nejlepší a nejzkušenější lyžař spadl. Také naše paní instruktorka, která skončila v šípku.

Ale všechno jednou musí skončit, a tak byl u konce i náš lyžařský výcvik. Všichni na něho budeme vzpomínat a doufat, že snad ještě někdy v budoucnu něco podobného podnikneme.

Kateřina Nečasová, 7.C

První den byl jsme rozděleni lyžování. Jelo se Další dny to čím dál tím delší, ale každý den jsme měli v nějakém hotelu nebo restauraci zamluvený čaj.

Poslední den byl objednaný na Maršovské rychtě čaj a pro každého dva párky.

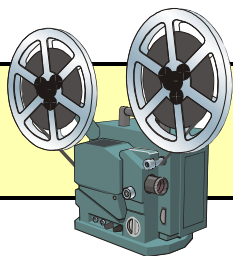
Je samozřejmé, že za celý výcvik bylo nesčetně pádů. Nejvíce nás však pobavily pády učitelů. Krásný pád předvedla paní učitelka Janíčková, když zajela do šípkového keře. Lyžařský výcvik byl namáhavý, ale legrace nechyběla. Určitě by mi nevadilo, kdybychom ho měli i v osmém ročníku.

Lyžařský výcvik byl od středy 19. února do úterý 25. února 2003. Jezdilo s námi pět kantorů.

spíše rozjezdový. Byli do skupin podle stylu jenom k hotelu SKI. bylo horší. Trasy byly

Zdeňka Topinková, 7.C

DVĚ VĚŽE

TIP NA NÁVŠTĚVU KINA

Glum

Film *Dvě věže* je pokračováním filmu *Společenstvo Prstenu*. Tvůrci nás nechali čekat celý rok, ale stálo to za to. Film začíná tím, jak Frodo a Sam pokračují již sami na své cestě do Mordoru, aby zničili Prsten. Tedy sami - na své cestě potkají Gluma, o kterém do konce filmu nevíme, jestli náhodou Froda či Sama v noci nezaškrtní - tedy pokud jste trilogii *Pán Prstenů* nečetli a nevíte, jak to celé dopadne.

Pokud jste knihu nečetli, trochu se v ději ztratíte. Aragorn, Gimli a Legolas pokračují na své cestě do Helmova žlebu – obrovské pevnosti, kterou musí temný pán Sauron dobýt. Cestou je přepadají obrovští vrrci, na kterých přijeli skřeti. Vlastní bitva u Helmova žlebu je velice efektní, ale poněkud dlouhá a „zamerikanizovaná“.

Lesní národ entů společně se Smíškem a Pipinem dobývají pevnost Saurona, kterou rozbíjejí rukama, a posléze ji zatápnou vodou.

Film končí tím, že se Glum chystá zavést Froda a Sama k obrovské pavoučici Odule, která je má sežrat, a na Gluma by zbyl Prsten. Bohužel na to si musíme počkat celý další rok, než se objeví třetí díl *Návrat krále*. Proslýchá se, že se filmaři chystají natočit staré příběhy Středozemě *Silmarilion*. Tak uvidíme.

Mgr. Petr Smékal

PŘIJÍMAČKY

10. dubna 2003 se na naší škole opět po roce konaly přijímací zkoušky do specializované třídy se zaměřením na výpočetní techniku. Své vědomosti si přišlo vzájemně poměřit celkem 80 přihlášených pátáků z naší školy i z okolních škol, kteří měli zájem se od září stát žáky počítačové třídy.

Jak už to ale bývá, všichni být přijati nemohli, takže radost z přijetí do počítačové třídy bude mít nakonec pouze 26 jejích budoucích žáků.

Chcete si přijímačky zkusit nanečisto? Tak můžete začít třeba matematikou...

Za 15 židlí a 12 stolů bylo zaplaceno celkem 21 tisíc Kč. Cena jedné židle je 220 Kč. Vypočti cenu jednoho stolu.

Ovocný sad tvaru obdélníka je dlouhý 89 m a široký 55 m. Kolik balíků pletiva po 25 metrech je třeba na jeho oplocení, jestliže 7 m obvodu zabírají vrata a dvířka vyrobená z jiného materiálu?

Na divadelní představení se prodal stejný počet vstupenek po 15 Kč, 20 Kč, 30 Kč a 40 Kč v celkové hodnotě 13 230 Kč. Kolik vstupenek se prodalo na toto divadelní představení?

Ve třídě je celkem 26 žáků, všichni se učí anglicky, nebo německy. Angličtinu se učí 15 žáků, němčinu 16 žáků. Kolik se jich učí současně oba jazyky?

Každé ráno v pět hodin vyjíždějí z přístavu tři parníky. Každý parník udělá na řece výletní jízdu a vrací se zpátky do přístavu. První parník se vrátí za 1 hodinu a 30 minut, druhý se vrátí za jednu hodinu a třetímu trvá okruh 40 minut. V kolik hodin se opět všechny tři parníky setkají v přístavu?

VŠEZNÁLEK

TRADIČNÍ SOUTĚŽ PÁTÝCH TŘÍD

1. kolo

19. března 2003 nastal den, kdy se mělo uskutečnit první kolo soutěže, kterou pořádá Dům dětí a mládeže Klubíčko - **Všeználek**. Na tuto soutěž jsme se moc těšili, a proto jsme si jako třída napsali velikou povzbuzující ceduli „5.C JE NEJLEPŠÍ“. Hlavně jsme si všichni přáli, aby se to Zuzce Eichlerové, Petrovi Veselému, Pepovi Mazánkovi a Lence Filipové povedlo!!!!

Když jsme přišli do kreslírny naší školy, už tam na nás čekaly všechny ostatní páté třídy. Soutěžili jsme proti áčku, béčku a děčku. Tak a začala soutěž. Ze začátku to bylo vyrovnané. Potom vedlo o dvě nebo tři otázky

béčko. Už jsme přestávali věřit, že to zvládneme. A pak najednou béčko nevědělo - bylo vyrovnané. Soutěž se chýlila ke konci. Zatím nás dohnalo děčko. A už byl konec. Spočítali jsme body a zjistili, že jsme o jeden jediný bod vyhráli nad děčkem. Paní, která na průběh soutěže dohlížela, předala Zuzce, Petrovi, Pepovi a Lence ceny, které složitě vybojovali. Všichni byli hrozně veselí a šťastní.

2. kolo

Postoupili jsme do druhého kola soutěže, které se konalo 26. března 2003. Zase jsme se moc těšili a byli zvědaví, kdo tentokrát zvítězí. V tomto kole jsme soutěžili proti 2. základní škole. V kreslárně jsme museli na soupeře ještě chvíli čekat, a proto naši soutěžící začínali být nervózní.

Když soupeři přišli, soutěž mohla začít. Toto druhé kolo bylo rozděleno na tři části se dvěma mezihrami a bylo o hodně těžší než to minulé. Ze začátku jsme neměli moc štěstí, protože jsme si vybrali hodně těžké otázky. A zatímco my jsme nevěděli, druhá škola vyhrávala.

Pak přišla mezihra se sirkami. Dostali jsme po jednom bodu. Říkali jsme si, že už to asi nedoženeme. Ale náš tým se rozhodl, že to musí vyrovnat. Za chvíli tu byla další mezihra. A jak jsme si řekli, tak se taky stalo. Vedlo se nám lépe a lépe. A už tu byl konec.

Zase jsme vyhráli! Zuzka, Lenka, Petr a Pepa byli hrozně šťastní. Dostali ceny a diplomy jako minule. Nyní nás čeká okresní kolo Všeználka ve Žďáru nad Sázavou. Už se těšíme!

Aneta Šlechtová, 5.C

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Ve čtvrtek 20. února 2003 se na přístavbě naší školy uskutečnilo školní kolo recitační soutěže pro 1.-3. ročník. Sešla se plná třída soutěžících, jejichž snažení sledovali žáci dramatického kroužku pod vedením paní učitelky Kubíkové. Soutěž hodnotila porota složená z vyučujících prvního stupně. Malým recitátorům patří velké poděkování za velice pěkné odpoledne.

Vstupy mezi jednotlivými kategoriemi vyplnili svým recitačním vystoupením žáci, kteří navštěvují dramatický obor na ZUŠ a nemohli tedy v této kategorii soutěžit. Všichni soutěžící byli odměněni potleskem a sladkostí. Nejlepší z nich dostali diplom a první z každého ročníku postoupili do dalšího kola recitační soutěže.

1. ročník	2. ročník	3. ročník
1. Monika Kučerová	1. Tomáš Kadlec	1. Tereza Pojezná
2. Luboš Kubík	2. Klára Rosecká	2. Robert Kučera
3. Kateřina Kovačicová	3. Andrea Peřinová	3. Věra Hanáková Kateřina Houserová

Ve středu 26. února 2003 proběhla stejná soutěž také na hlavní budově naší školy určená pro žáky 4. a 5. ročníku. I tato bitva o vítěze probíhala v pěkné atmosféře a nejšikovnější žáci postoupili do oblastního kola, které se uskutečnilo na 2. základní škole 27. 2. 2003.

4. ročník	5. ročník
1. Sabina Šebková	1. Dita Niesnerová
2. Petra Marshallová	2. Veronika Dvořáková
3. Barbora Kubická	3. Tereza Horňasová

Všem úspěšným recitátorům blahopřejeme!

Mgr. Ivana Fousková

DOKÁŽEŠ TO?

Úkol pro prvňáky, druháky a třetáky...

NA ULICI STOJÍ HLOUČEK KOUZELNÍKŮ V BAREVNÝCH PLÁŠTÍCH. VYBARVI JEJICH PLÁŠTĚ SPRÁVNOU BARVOU TAK, ABY PLATIL:

- UPROSTŘED SKUPINKY STOJÍ KOUZELNÍK VE FIALOVÉM PLÁŠTI
- KOUZELNÍK V ČERVENÉM PLÁŠTI STOJÍ VEDLE NĚJ
- TEN, CO MÁ ŽLUTÝ PLÁŠŤ, STOJÍ NA KRAJI A NESTOJÍ VEDLE KOUZELNÍKA V ČERVENÉM ANI ZELENÉM PLÁŠTI
- JEDEN KOUZELNÍK MÁ TAKÉ MODRÝ PLÁŠŤ

Zvětšený obrázek si můžete vyzvednout u paní učitelky

Úkol pro čtvťáky a pátáky – zkuste si VŠEZNÁLKA

<p>1. Jednotka objemu je:</p> <p>a) 1 metr
b) 1 litr
c) 1 kilogram
d) 1 stupeň</p> <p>2. Česká republika nesousedí s:</p> <p>a) Maďarskem
b) Polskem
c) Německem
d) Rakouskem</p> <p>3. Která planeta je nejbližší Zemi?</p> <p>a) Pluto
b) Jupiter
c) Venuše
d) Uran</p> <p>4. Kdo byl prvním československým prezidentem?</p> | <p>a) Eduard Beneš
b) Václav Havel
c) T. G. Masaryk</p> <p>5. Stupeň celsia je jednotkou:</p> <p>a) času
b) síly
c) teploty
d) zimy</p> <p>6. Knihu o Mikešovi ilustroval:</p> <p>a) Josef Lada
b) Josef Čapek
c) Ondřej Sekora</p> <p>7. Při teplotě 0 °C vzniká :</p> <p>a) mlha
b) déšť
c) pára
d) led</p> | <p>8. Premiér České republiky je:</p> <p>a) prezident
b) předseda vlády
c) předseda Parlamentu ČR
d) předseda Senátu</p> <p>9. Mezi rostliny výtrusné patří:</p> <p>a) rajče
b) borovice
c) pampeliška
d) kapradina</p> <p>10. Kdo ilustroval knihu Miloše Macourka Mach a Šebestová?</p> <p>a) Helena Zmatlíková
b) Adolf Born
c) Václav Čtvrtek
d) Mikoláš Aleš</p> |
|---|--|--|

Správné odpovědi zašlete se jménem a třídou redakci, vylosovaní úspěšní řešitelé budou odměněni cenami

CO JE NA KONCI PROVÁZKU?

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ PRO ŽÁKY 1.-5. ROČNÍKU

Minulá výtvarná soutěž s názvem Namaluj vesmírné městečko se setkala s obrovským zájmem. Proto vám nyní redakce připravila další, v letošním školním roce již poslední výtvarnou soutěž, která dostala název **Co je na konci provázku?** Úkolem soutěžících je namalovat libovolný obrázek, ve kterém vhodně použijí kousek provázku, jenž je na papíře předkreslen. Na konci provázku může být cokoli, co vás napadne.

Kdo se bude chtít soutěže zúčastnit, vyzvedne si u paní učitelky papír s předkresleným provázkem a obrázek na něj namaluje. Své výtvary doručte redakci nejpozději do **16. května 2003**. Nejvtipnější a nejhezčí obrázky otiskneme v našem časopise a odměníme jako vždy cenami.

CO JE NA KONCI PROVÁZKU? - výtvarná soutěž časopisu Puclík pro 1.-5. ročník

Autor:

Třída:

HELPIKŮV POHÁR 2003

Občanské sdružení Helpík ve spolupráci se záchranou službou pořádá v letošním roce 5. ročník zdravotně výchovné hry pro děti se zdravotnickou tematikou pod názvem **Helpíkův pohár 2003**, jejíž vznik iniciovala Záchraná služba v Jeseníku.

Tato soutěž je určena pro žáky pátých tříd. Naši páťáci se jí zúčastnili 24. dubna v kreslírňě školy. Všechny páté ročníky vyslechly přednášku profesionálních záchranářů, kteří přijeli z Prahy (jeden z těchto lékařů dokonce zasahoval u případu nedávno upáleného studenta v Praze na Václavském náměstí). Žáci získali informace o poskytování první pomoci při automobilové nehodě, zlomeninách, popáleninách apod., které potom měli uplatnit při závěrečném testu, jenž obsahoval 28 otázek. Nejlépe uspěla dvojice **Josef Mazánek a Radim Kříž** z 5.C, kteří postupují do krajského kola. Na druhém místě se umístila dvojice **Dita Niesnerová a Eliška Kuběnová** z 5.B a na **třetím Zuzana Eichlerová a Lenka Filipová** z 5.C.

Informace, které žáci získali, je jistě obohatí a nezbyvá než věřit, že je dokáží využít i při konkrétních životních situacích.

Mgr. Pavlína Poláčková

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 21 – duben 2003

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková,
Anna Chytková, Miroslava Tichá, Pavla Novotná, Ivana Mašterová, Pavel Michal, Jan Svoboda,
Gabriela Buchtová, Anna Kuběnová, Iveta Jurovatá, Lucie Uhlířová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 21 vyšlo 24. dubna 2003 v nákladu 35 výtisků